

Ska ytterligare 2/3 av judarna i Israel förintas?

– En utbredd kristen missuppfattning

Dr. Herbert
Hillel Goldberg

Jag vill redan från början tala om för mina judiska läsare att jag kommer att ta upp ett problem som gäller kristnas relation till Israel. Relevanta nytestamentliga utsagor syftar på profetior i *Tanach* (vanligen kallat Gamla Testamentet), och kristna läsare kommer att påminnas om välbekanta eskatologiska aspekter.

Det finns idag nära sex miljoner judar i Israel, fler än i något annat land och mer än en tredjedel av samtliga judar i världen. Detta är signifikant ur profetisk synvinkel. USA kommer på andra plats. Ytterligare flera miljoner judar har ännu inte återvänt till sina förfäders land.

Den som är bekant med sin Bibel har kunskap om återvändandet av "mina söner fjärran ifrån och mina döttrar från jordens ände" (Jes. 43:5-6; jfr. Jer. 31:8-9 och andra skriftställen). Men när de ser landet styckas (något de kanske t.o.m. uttrycker sitt bifall till) och samtidigt beskådar skarorna av hemvändande judar, föreställer sig vissa kristna – bland dem även "experter" på eskatologiska frågor – en Guds egen lösning på denna inkonsekvens: "Två tredjedelar av judarna i landet kommer till sist att dö, och då blir det tillräcklig plats för dem som återstår."

Även Hitler hade en "slutgiltig lösning" på sitt judiska problem, men jag är inte beredd att tacka honom för att många i min familj och släkt mördades. Jag tror heller inte att den Allsmäktige som är "en fader för Israel" (Jer. 31:9) skulle föra sina barn tillbaka till det land han skänkt dem

som deras hemland, bara för att där ta livet av dem. Sådan teologi står i bjärt kontrast till min uppfattning om en kärleksfull, omtänksam Gud; den är varken mer eller mindre än en förvanskning av Bibelns utsagor.

Jag har fått ett antal brev och kommentarer, vilka tvingar mig att än en gång ta upp detta ämne som jag skrev om för 30 och även 20 år sedan. Bibeln har inte ändrat uppfattning och det har inte heller jag – Gud vare lov.

Trösta, inte döma

"Trösta, trösta mitt folk! säger er Gud. Tala ljuvligt till Jerusalem och förkunna för det att dess vedermöda är slut, att dess missgärning är försonad och att det har fått dubbelt igen av HERRENS hand för alla sina synder" (Jes. 40:1-2).

Tröst – det är vad Israel behöver, och vad det judiska folket behöver just nu.

Någon invänder omedelbart: "Stort lidande skall fortfarande drabba judarna. Två tredjedelar av Israel kommer ändå att dö."

Vissa säger detta med stor medkänsla, andra med ohöjld hårdhet. Och när denna åtföljs av den alltför nitiska slutsatsen "Inte förrän då kommer de att ta emot sin Messias", kan man inte undgå att lägga märke till en klart dömande attityd och, i flera fall, en judefientlig nyans.

Den självklara konsekvensen tycks vara: Varför ska man älska Israel, när Gud själv ändå kommer att utmäta ett så fruktansvärt straff? Och därför fortsätter man att självrättfärdigt och övermodigt svinga svärdet mot Israel, samtidigt som man bortser från att den Evige hyser "fridens tankar" gentemot sitt folk, något som uppenbarligen stora delar av den kristna världen har undgått att lägga märke till.

På vad grundar sig denna hämndlystna föreställning om en ytterligare förintelse av två tredjedelar av det judiska folket? På ett felaktigt tillämpat bibelord som uppfylldes av de romerska härskarna genom massakrer i hela Israels land.

Nära sexhundra år tidigare sade profeten Sakarja: "Svärd, upp mot min herde, mot den man som står mig nära! säger HERREN Sebaot. Slå herden så att fåren skingras. Ty jag skall vända min hand mot de små. Det skall ske i hela landet, säger HERREN, att två tredjedelar skall utrotas och gå under, men en tredjedel skall lämnas kvar. Den tredjedelen skall jag låta gå genom eld. Jag skall luttra dem som man luttrar silver, pröva dem som man prövar guld" (13:7-9).

Kristna betraktar Jesu korsfästelse som släandet av fåraherden. I Matteus 26:31 syftade Jesus på Sakarjas profetia och antydde sålunda att hjordens skingrande och alla de därpå följande katastroferna skulle ta sin början vid denna tid.

Av cirka 2-3 miljoner judar bosatta i Israel under romersk ockupation dödades sammanlagt 1,6 miljoner av romarna under den Stora revolten (då Templet raserades) och Bar Kochba-revolten. De skövlade den heliga staden Jerusalem, ödelade hela landet och mördade två tredjedelar av dess judiska invånare. Den återstående tredjedelen och deras efterkommande fick gå genom århundraden av eld, såväl i det egna landet som runtom i världen – med kulmen i den europeiska Förintelsen.

Idag har en kvarleva av dessa efterkommande återvänt hem – till Israel – från Förskingringen för att förena sig med dem som stannat kvar i landet. Deras antal ökar, de blomstrar och bär frukt och vår Himmelske faders ansikte lyser över hans nyligen återuppväckta nation. Och så skall

Vår verksamhet omfattar tidskrifter, radio- och TV-sändningar, tal och föredrag i konferenscenter, bönehus och kyrkor, skolor teologiska seminarier över

hela Amerika, Öst- och Centraleuropa, Afrika, Asien, Australien och Stilla havsområdet. Kontakta oss gärna om du vill ha ett möte med oss där du bor.

det förbli. Steg för steg kommer världen att erkänna att judarna "skall åkalla mitt namn och jag skall bönhöra dem. Jag skall säga: Detta är mitt folk. Och folket skall svara: HERREN är min Gud" (Sak. 13:9b).

Händelseförloppet enligt biblisk logik

När man läser igenom Sakarja kapitel 12-14, står det klart att de versar som i kapitel 13 beskriver händelserna inte står i kronologisk inordning.

Ett exempel: I kapitel 12 står det klart att det är Ändens tid det handlar om. Jerusalem skall bli en "berusnings kalk" och en "tung sten för alla folk" (v.2-3); Herren beslutar sig för att "utrota alla hednafolk som kommer mot Jerusalem" (v.9); "nådens och bönenas ande" skall utgjutas över Israel, som kommer att se sin Messias och bli frälst (v.10; jfr. Rom. 11:26). Det här är en segerns höjdpunkt.

Därefter, i kapitel 13 vers 7, blir Herden slagen och i de närmast följande två verserna nämns den katastrof som drabbar hela folket. Dessa händelser hänger samman, men ordningsföljden vore inte logisk om de inträffade efter den stora nationella räddningen/förlossningen. (En "andra tillkommelse" före den "första" är likaså helt ologisk.) De tre sista verserna i kapitel 13 är snarast en tillbakablick och hör kronologiskt hemma i slutet av kapitel 11.

Det är också värt att notera att ingenstans i hela Uppenbarelseboken, där aposteln Johannes beskriver Ändens tid på de bibliska profeternas grund, nämns något om att två tredjedelar av Israel skall förintas. En sådan tragedi skulle inte ha förbigåtts med tystnad.

Lyft din blick, misströsta ej!

Vi påminns ofta om att "en tid av nöd är detta för Jakob" (Jer. 30:7). Men inte heller i detta sammanhang nämns mordet på två tredjedelar av Israel. Raka motsatsen betonas: "Han skall bli räddad ur den" (samma vers). Vårt folk har levt i fruktan alltsedan staten Israel återupprättades (återföddes). Vi har befunnit oss i permanent krigstillstånd under mer än 60 år och varenda familj har påverkats av detta.

VAR SNÄLL OCH HJÄLP oss att föra judar från världens ändrar till deras hemland - deras förfäders land - Israel. Vi har varit direkt engagerade i absorptionsprojekt i Israel de senaste 20 åren och hjälpt judar från Etiopien, Indien, Mexiko, Peru, Ryssland, Ukraina och andra länder med att övervinna många av de ekonomiska svårigheterna som de möter.

Och ändå: Hur trösterik och uppmuntrande är inte den tidsålder vi nu lever i: "Jag skall göra slut på fångenskapen för mitt folk Israel och Juda, säger HERREN. Jag skall låta dem komma tillbaka till det land som jag gav åt deras fäder. Och de skall ta det i besittning" (v.3).

Åter hör vi tröstens ord: "Så frukta inte, du min tjänare Jakob, säger HERREN, och var inte förskräckt, du Israel, ty jag skall rädda dig... Jakob skall komma tillbaka och leva i fred och säkerhet, och ingen skall förskräcka honom" (v. 10). "Ty jag är med dig, säger HERREN, för att rädda dig" (v.11). "Ty jag skall låta dig tillfriskna och läka dina sår, säger HERREN" (v. 17).

"Från dem skall lovsång höras och rop från glada människor. Jag skall föröka dem, och de skall inte bli färre. Jag skall ära dem, och de skall inte anses obetydliga" (v. 19).

Vi vill tro på alla dessa Herrens uppmuntrande löften. Vi vill förlita oss på HONOR på samma sätt som vi gjort i tusentals år.

Ingen betvivlar att den återstående tredjedelen av Israel gick genom eld: Förföljelser i varje generation kulminerade i det mest brutala och omfattande brottet i mänsklighetens historia. Det judiska folket har aldrig upplevt en mera ohygglig tid än under det föregående seklets Förintelse - "ett rop av förfäran... fruktan... ingen är den lik" (v. 5-7). Trots dagens vapenskrammel kring Israel kommer något sådant aldrig att hända igen (jfr. v. 8).

"Stärk kraftlösa händer, styrk vacklande knän. Säg till de försagda: Var starka, frukta inte! Se, er Gud kommer med hämnd; vedergällning kommer från Gud. Han kommer själv och frälser er" (Jes. 35:3-4).

Det är inte judarna som drabbas av "Den stora vedermödan" i Uppenbarelsebokens sjunde kapitel. Vissa evangeliska teologer har förväxlat denna med "Jakobs nöd".

Vi måste betona att de plågor som nämns i Uppenbarelseboken och som utgör paralleller till dem som drabbade egyptierna som svar på förtrycket mot Israels barn, gäller hednafolken. När den tiden kommer, skall Israels Gud göra upp räkningen med nationerna för allt ont de åsamkat judarna, hans dyrbara egendom.

Vissa nationer borde känna fruktan med tanke på vad de gjort mot Jakob: Jakobs nöd. Det står skrivet: "Men nu skall alla som ätit av dig bli uppättna och alla dina motsståndare, ja, alla skall gå i fångenskap. De som skövat dig skall bli skövlade och alla som plundrat dig skall jag lämna till plundring" (Jer. 30:16).

Guds land - det tryggaste

Hela världen kommer snart att drabbas av en stor vedermöda. Även judar bosatta utanför Israels land kommer att drabbas, och därigenom får de icke-judar som inte ryckts upp (Uppryckandet, jfr. 1 Kor. 15:51-53; 1 Tess. 4:13-18) möjlighet att visa godhet mot "de minsta bland bröderna" och därigenom (befriade från antisemitism!) få tillträde till det framtida messianska Fridsriket (jfr. Matt. 25:31-40).

Idag är Israels land det tryggaste landet under himlen, trots alla missunnsamma attacker från dem som vägrar erkänna att den Allsmäktige är med sitt folk. Guds fiender - ateister och inte så få fromma människor - skulle helst se att vi slutade vårt återuppbyggnadsarbete och än en gång köra ut oss ur landet. Men vi har inget annat land som vill ta emot oss, bara det land som tillhör Gud själv. Här är vi hans gäster och medboende, och därigenom är vi garanterade hans beskydd och större säkerhet än någon annanstans på jorden.

"Så säger Herren, HERREN: När jag samlar Israels hus från de folk där de är kringspidda, skall jag uppenbara min helighet bland dem inför hednafolkens ögon, och de skall sedan bo i sitt land, det som jag gav åt min tjänare Jakob. De skall bo där i trygghet och bygga hus och plantera vingårdar. Ja, de skall bo i trygghet, när jag dömer alla som bor runt omkring dem och som föraktar dem. Och de skall inse att jag är HERREN, deras Gud" (Hes. 28:25-26).

"Jag skall göra slut på mitt folk Israels fångenskap. De skall bygga upp sina ödelagda städer och få bo i dem. De skall plantera vingårdar och få dricka vinet från dem. De skall anlägga trädgårdar och få äta deras frukt. Jag skall plantera dem i deras eget land. De skall inte mer ryckas upp ur det land som jag har givit dem, säger HERREN, din Gud" (Amos 9:14-15).

MED DIN HJÄLP förser vi med mat, kläder, filter, ugnar, möbler, medicinsk nödhjälp för hundratals offer för terror, föräldralösa och utfattiga nykomlingar. Må Gud välsigna dig för ditt osjälviska givande. **LEMA'AN ZIONS** hjälpverksamhetskonton för Israel: i Sverige - PlusGiro 547063-8, i Danmark - BG Bank 447-5151, i Norge - Den norske Bank 7874 07 05082.